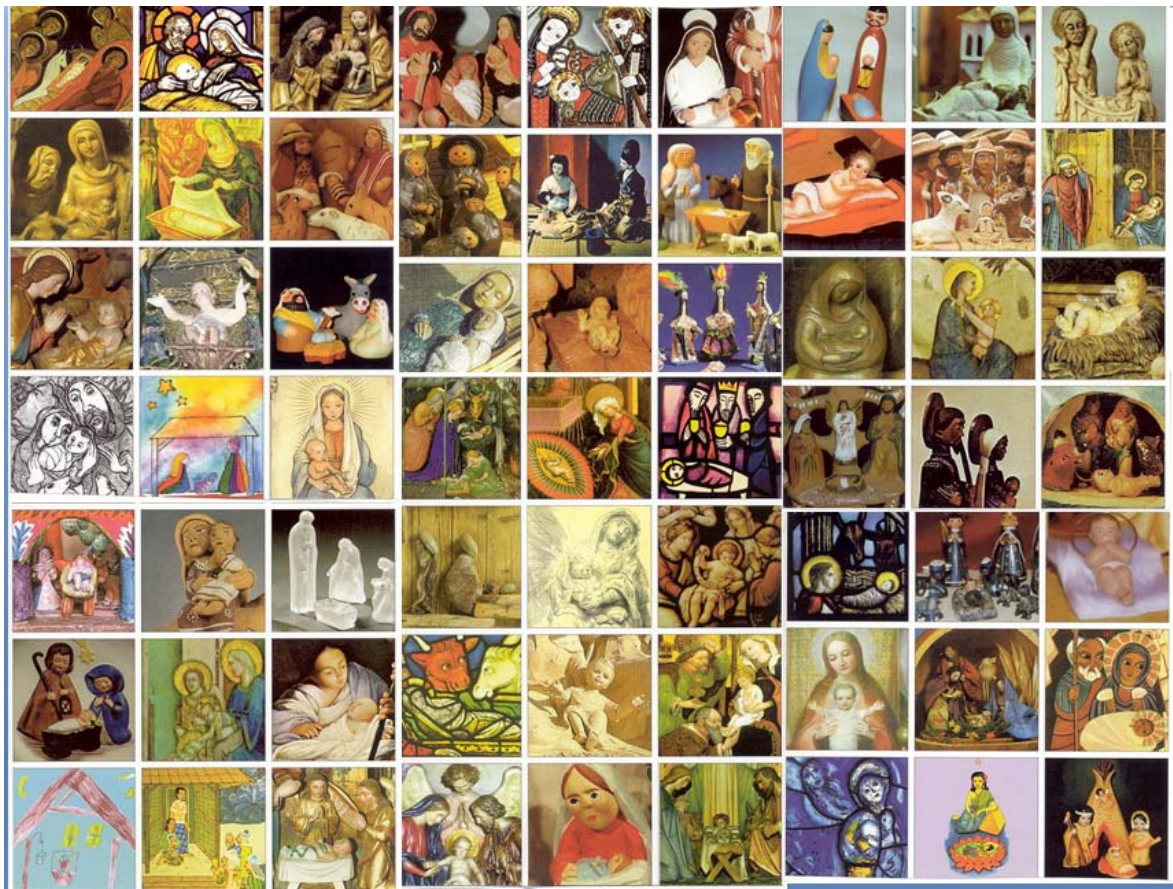

Kerstmis, logisch toch? Of niet

Muziek bij binnen komen:

Pachelbel – Canon in D

Sinead o" Connor – Silent Night

Kerstmis, feesten ?

Het is weer 'de tijd van het jaar.' Bijna een tijd waarin de feestdagen elkaar niet kunnen bijbenen, waar er gelachen en gevierd wordt. Een drankje hier, hapje daar, geschenken allerhande en daar bovenop, de allerbeste wensen en een goeie gezondheid.

De kerstbomen zullen weer bij bosjes verdwijnen om netjes versierd met slingers en allerlei decoraties, afgewerkt met lichtjes in elk denkbare kleur, menige huiskamer onder te dompelen in een toverachtige kerstsfeer.

De winkelstraten zijn overvol. Kosten nog moeite zijn gespaard om de consumerende klant van dienst te zijn. Mensen zijn haastig op zoek naar 'het ultieme' geschenk voor hun dierbaren. Het lijstje bij de hand, dat één voor één wordt afgelopen zodat er zeker niemand vergeten wordt als de pakjes onder de boom gelegd worden.

Alle denkbeeldige menu's worden doorgenomen om uiteindelijk met 'het kerstmaal bij uitstek' voor de dag te komen. Een feestmenu waarbij de stemming niet meer stuk kan zodat wij er niet stil bij hoeven te staan dat er die avond ook mensen zijn, waaronder kinderen, die het gewoon met een bescheiden boterham zullen moeten doen, misschien nog wel met minder dan dat.

Intussen zetten wij de verwarming enkele graden hoger, om de bittere kou van de invallende winternacht buiten te houden.

Alles lijkt wel intenser die dagen.

Dit alles zou je toch moeten overladen met dat warme gevoel van saamhorigheid, een gevoel van allesoverheersende blijdschap. Maar is dit zo?

Logisch toch? Of niet ?

Kerstmis, samen zijn ?

Natuurlijk mag deze periode overladen worden met dat warme gevoel van saamhorigheid. In schril contrast met de koude buiten, zitten we gezellig samen met familie en vrienden. Zo kunnen we echt tijd maken voor elkaar en bijpraten met familieleden die we niet zo vaak zien. Elkaar het beste wensen en trakteren op een leuk geschenk.

Hier op school schuiven collega's samen aan tafel op de vele kerstfeestjes. Een beetje ontstressen en alvast wat wegdromen van de komende vakantieperiode. Het is typisch voor deze tijd en een heel fijne dimensie van de kerstperiode. Ook het solidariteitsgevoel wordt aangewakkerd met diverse acties en zij die het kunnen doen hun duit in het zakje. Fijn dat ook dit kerstmis is !
Logisch toch ?

Kerstmis, toch iets meer ?

Er is voor Jou geen plaats in de huizen
waar de tafel belangrijker is dan zij die eraan eten,
waar de zetel belangrijker is dan zij die erin zitten,
waar de TV belangrijker is dan zij die ernaar kijken.

Er is voor Jou geen plaats
als de deur gesloten blijft voor de ontheemde,
of als de arme, de ex-gevangene,
of als men de medemens op afstand houdt.
Er is voor Jou geen plaats.

Nochtans staat het geschreven
Dat Jij wilt wonen tussen mensen.
Logisch toch? Of niet ?

We zouden het bijna gaan vergeten maar Kerstmis is vooral het feest waarbij we de geboorte van Jezus vieren.

Een mooi symbool voor dit verhaal is de kerststal. We zien ze deze dagen in vele huiskamers , in de straten, over heel de wereld. Verschillend in kleuren, stijl, grootte, met of zonder licht, met of zonder franjes. Maar allen hebben ze 1 ding gemeen: ze vertellen het verhaal van kerstmis. We herkennen de herders en de drie wijzen die samen in de stal in aanbidding voor het kindje knielen. Ook dit is Kerstmis, of beter nog, dit IS kerstmis.

Dit verhaal lijkt zo ver af, en zo onlogisch. Kunnen herders wel in de wei liggen midden van de winter, en een baby in een een stal, dat is toch onmogelijk. En waarom koos God Maria uit als moeder, en dan moet ze nog eens hoogzwanger helemaal te voet naar Betlehem..... het verhaal is zo bizar en toch klopt het helemaal . Ook nu nog zoveel jaren later

Muziek : Coldplay - Christmas Time

Ezel ...

Het zal je maar overkomen. Je staat op de markt wat te dommelen in de zon, en ineens loop je over de weg, aan de hand van een jonge man, die wat zenuwachtig lijkt. Als je bij hem thuis bent aangekomen, begrijp je waarom. Een hoogzwangere vrouw staat, samen met een hoop zakken en tassen, klaar om te vertrekken. Van jou wordt verwacht dat je die zwangere vrouw op je rug neemt en die kilometers ver door het dorre landschap draagt.

Het overkwam de ezel. Nu zijn ezels gekend als koppige dieren, wel, dat was deze ezel ook. Hij had Maria gezien, hij had de verwachting in haar ogen gelezen, en hij had de bezorgdheid van Jozef heel goed aanvoeld. Hij was vastberaden om die twee veilig en wel tot aan Betlehem te brengen.

Dus ging de ezel op weg. Hij keek strak voor zich uit, hij bleef niet één keer staan. Koppig beet hij zich vast in wat hij zich had voorgenomen.

En ook toen ze uiteindelijk, na uren zoeken, bij een stal aankwamen, en het hem duidelijk werd dat het kind in Maria's buik nu elk moment geboren kon worden, liet hij niet af. Hij stelde zich op naast de os, en toen dat kind in de kribbe werd gelegd, blies ook hij zijn warme adem over dat wonderlijke wezentje.

Gelukkig zijn er ook vandaag nog ezels op deze wereld. Mensen die zich vastbijten in hun voornemen. Mensen die zich niet laten doen door obstakels, door teleurstellingen. Mensen die blijven vechten, ook al zijn ze moe

Herders (Kirsten, Kirsten)

Het zal je maar overkomen... je hebt net met je collega's een laatste ronde door het veld gemaakt, je kudde staat vredig te grazen. De hemel staat vol sterren en je ligt er op je rug naar te kijken. En dan ineens is de hemel vol licht en klinkt er gezang, zo mooi dat je er kippenvel van krijgt. En dan is daar ineens die engel die zegt: herders, sta op, wakker worden, want er is een kind geboren en niet zomaar een kind, nee het kind van God!

Het overkwam de herders. Eenvoudige mensen die wisten wat zorgen was. Die dag en nacht met hun kudde bezig waren. Die altijd eerst aan de dieren dachten en dan pas aan zichzelf.

Die nacht keken ze elkaar aan en wisten het: dit is iets belangrijks. Hier ergens in de buurt, in een stal dan nog wel, ligt een klein hummeltje. De ouders moeten zich wel een beetje eenzaam voelen, zo'n blij gebeurtenis en niemand om te vieren. Bovendien is de nacht ijskoud!

Dus zochten ze een schattig schaapje uit de kudde en namen dat mee als cadeautje. Het was misschien niet veel, maar het was alles wat ze konden missen. Het schaapje zou een speelkameraadje kunnen zijn voor de kleine en het kon warme wol en lekkere melk geven

Gelukkig zijn er ook vandaag nog herders op deze wereld. Mensen die zorgen voor anderen, mensen die geborgenheid geven. Mensen die ook eens aan iemand anders denken en die durven zeggen: "ik heb niet veel, maar van wat ik heb, daar kan jij van meegenieten".

Jozef ...

Het zal je maar overkomen. Je bent de hele dag bezig geweest in je atelier. Je komt thuis en de vrouw die je het allerliefst is op de hele wereld, heeft groot nieuws. Ze gaat een kindje krijgen, en niet zomaar een kindje, nee, het is de Zoon van God.

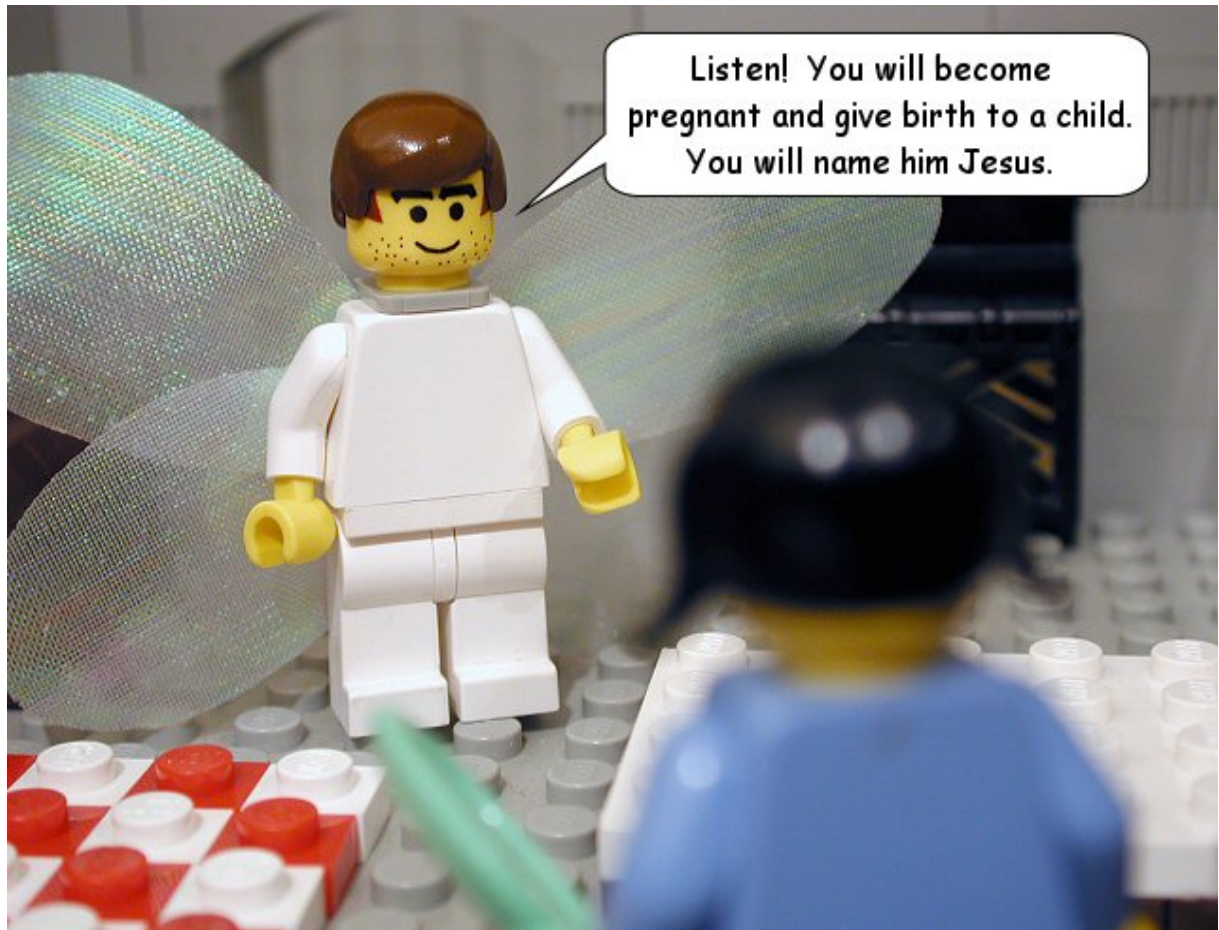
Het overkwam Jozef. Een eenvoudige timmerman. Hij verdiende de kost, maar was niet rijk. Bovenal hield hij van zijn vrouw. En ook al begreep hij dat grote nieuws niet zo goed, hij begreep wel dat Maria er enthousiast over was en dat hij haar zou steunen.

Net nu besliste keizer Augustus om te gaan tellen over hoeveel mensen hij het nu eigenlijk te zeggen had. En dus moest Jozef van Nazaret naar Betlehem. Te voet. Met een hoogzwangere vrouw.

Jozef had zelfs dubbele pech. Want met die hele volksverhuizing was er nergens nog plaats om te slapen. Aan alle deuren klopte hij en het kon hem niet schelen als hij de hele nacht rechtop moest blijven staan, zolang zijn vrouw maar kon gaan liggen. Goddank wist er iemand nog een lege stal die ze wel konden gebruiken, dus leidde hij Maria daarheen en probeerde er het beste van te maken.

Gelukkig zijn er ook vandaag nog Jozeffen op de wereld. Mensen op wie je kan rekenen, op wie je kan bouwen, die je steunen door dik en dun

Maria

Het zal je maar overkomen. Sta je net je huis te vegen, de afwas te doen, de was op te hangen ... en daar staat dan plotseling een rare snuiter voor je neus, met nieuws. Goed nieuws, groot nieuws. Er zal over negen maanden een kindje geboren worden, een klein groot wonder, de Zoon van God zelf. En raad eens? Jij mag de mama zijn.

Het overkwam Maria. Een gewone jonge vrouw. Nergens is de Bijbel staat geschreven dat ze de vroomheid zelf was of dat ze perfect was. Maar ze had een goed hart, een groot hart, een moederhart. Dus zei ze ja. Dus ging ze ervoor.

Ze wist niet wat haar te wachten stond, of er genoeg brood op de plank zou zijn en hoe ze de pijn van de bevalling moest doorstaan.

En toch zie Maria ja. Ze wist niet wat er zou komen of hoe het zou aflopen. Ze durfde volmondig ja te zeggen tegen het onbekende, ze durfde een beetje in het diepe springen.

Gelukkig zijn er ook vandaag nog Maria's op deze wereld. Mensen die niet bang zijn om ja te zeggen en die ergens vastberaden voor durven gaan.

Os ...

Het zal je maar overkomen ... je staat rustig wat te dommelen in je stal, als je rust ineens wreed wordt verstoord. Er komen mensen binnen. Je ziet een man en een vrouw, en de vrouw kan duidelijk elk moment gaan bevallen. De man begint direct met stro te schuiven, zodat de vrouw wat comfortabeler kan liggen, en de vrouw is een en al oog voor haar dikke buik. Ze hebben je niet eens gezien...

Het overkwam de os. En wat deed de os? Hij begon ook met stro te schuiven, als wilde hij aan Jozef tonen waar het lag. En hij stelde zijn kracht ter beschikking van dat koppel dat duidelijk uitgeput was. Hij schoof de zware voederbak die op de grond stond, dichterbij met zijn hoeven.

En toen was hij getuige van dat wonder. Van de geboorte van dat kleine wezen. Hij was onwillekeurig wat dichterbij komen te staan, een beetje nieuwsgierig. Toen hij de kleine hoorde schreeuwen, wist hij onmiddellijk wat hem te doen stond. Hij naderde de kribbe, waar Jozef wat stro in had gelegd. Maria had het kind in doeken gewikkeld. Maar de os dacht maar één ding: die arme kleine, die zal hier bevriezen. Dus begon hij zachtjes door zijn neus te blazen, vlakbij die kribbe, om de kleine warm te houden.

Gelukkig zijn er ook vandaag nog ossen op deze wereld. Mensen die zien wat er gedaan moet worden, mensen die niet aarzelen en zich met hart en ziel ten dienste stellen aan de anderen ...

Wijzen...

Het zal je maar overkomen ... Je hebt het goed, daar aan het hof. Elke dag lekker eten, een bed om in te slapen, een dak boven je hoofd. Er zijn er niet zo veel die zich in jouw luxueuze positie bevinden. En toch is er iets wat je bezighoudt. Sinds een paar weken staat daar een ster aan de nachtelijke hemel. Een nieuwe, eentje die je niet in de boeken terug kan vinden. Er is iets aan de hand met deze ster, ze houdt je uit je slaap, laat je urenlang woelen... het lijkt wel of ze je roept!

Het overkwam de wijzen uit het Oosten. Onafhankelijk van elkaar hadden ze die nieuwe ster gezien. Ze zadelden hun kamelen en trokken de woestijn in, die onbekende droom tegemoet.

Ze gaven hun luxelevens zomaar op om te doen wat hun hart hen ingaf. Om uit te zoeken waarom die ster daar stond, wat die in godsnaam kon betekenen.

Gelukkig zijn er ook vandaag nog wijzen op deze wereld. Mensen die durven zoeken naar zin, naar betekenis, naar het waarom. Mensen die alles wat ze kennen durven op te geven om hun dromen achterna te gaan

Slot ...

Van alle religieuze feesten over heel de wereld, in alle godsdiensten, is Kerstmis misschien wel het meest mysterieuze. Het feit dat God zodanig met ons mensen begaan is, dat hij mee met ons mens wordt. Zichzelf de levensadem inblaast.

Op deze manier brengt de verbeelding, een geboorte gevat in verhalen, ons bij de kern van ons bestaan. De levensadem die ieder van ons, en die ene in het bijzonder bezielt. We komen dichter bij onze oorsprong om nooit vergeten te worden.

En gelukkig zijn er ook vandaag en onder ons nog vele Maria's, Jozeffen, herders, ezels, ossen en wijzen. En dat maakt ons sterk !

....

Tradities zijn er om te bewaren, zo ook de traditie dat we jullie graag iets tastbaars mee naar huis . We geven jullie dan ook graag een magneet mee uit onze kerststal.

En ook de traditie om samen iets te drinken bewaren we graag. We nodigen jullie uit in het gastenrestaurant voor een drink waar we nog even kunnen napraten.

We wensen jullie een zalig Kerstfeest en een deugddoende vakantie. Veel gelukwensen voor het nieuwe jaar, een goede gezondheid en al wat wenselijk is, maar vooral veel geborgenheid en een goed gevoel!